

อุระชิมะ ทาโร่

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ หมู่บ้านริมทะเลแห่งหนึ่ง มีเด็กหนุ่มจิตใจดี และกตัญญู นามว่า อุระชิมะ ทาโร่ Urashima Taro (浦島太郎) เขามีอาชีพเป็นชาวประมง ออกทะเลหาปลาเพื่อนำเงินมาเลี้ยงดูแม่ด้วยความที่เป็นคนกตัญญู ทำให้เขาเป็นที่รู้จักไปทั่วทั้งตำบล

วันหนึ่ง อุระชิมะ ทาโร่ ได้ออกหาปลาตามปกติ แต่แล้วเขาก็พบเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังส่งเสียงเอะอะ และกำลังเล่นอะไรบางอย่างอยู่ ด้วยความสงสัยว่าทำไมถึงเสียงดังเอะอะขนาดนั้น เขาจึงเดินเข้าไปดู

เมื่อเดินเข้าไปใกล้ๆ ก็เห็นเต้าน้อยตัวหนึ่งนอนหงายอยู่ และกำลังถูกพวกเด็กๆ รังแกอยู่ เมื่อเขาได้เห็นดังนั้นจึงรีบบอกพวกเด็กๆ ไม่ให้รังแกเจ้าเต้าน้อย และเสนอว่าจะขอซื้อเต่าตัวนี้ เมื่อพวกเด็กๆ ตกลง เขาก็รีบเข้าไปอุ้มเจ้าเต่าออกมา และช่วยปัดทรายออกจากตัวมัน จากนั้นเขาก็นำเจ้าเต้าน้อยไปปล่อยลงสู่ทะเล

วันต่อมา อุระชิมะ ทาโร่ ก็ออกเรือหาปลาตามปกติ แต่ในระหว่างที่เขากำลังหาปลาอยู่นั้น ก็มีเต่าตัวใหญ่ว่ายน้ำเข้ามาใกล้ๆ บริเวณเรือ และเต่าตัวนั้นก็พูดขึ้นมาว่า “อุระชิมะ ทาโร่ซัง อุระชิมะ ทาโร่ซัง” พอเขาได้ยินและหันกลับไป ก็ต้องตกใจและทำอะไรไม่ถูก เต่าตัวนั้นก็พูดต่อไปว่า “อุระชิมะ ทาโร่ซัง เราขอบคุณท่านมากที่ช่วยชีวิตเต้าน้อยตัวนั้นไว้ เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณท่าน เราจะพาท่านไปเที่ยวที่ วังเรียวกุโจ ซึ่งอยู่ที่ทะเลนี้ มาเถิด อุระชิมะ ทาโร่ซัง”

เมื่ออุระชิมะ ทาโร่ ได้ฟังก็เหมือนต้องมนต์สะกด เขาขึ้นหลังเต่าตัวใหญ่ จากนั้นเขาก็นำเขาลงสู่ทะเล ลึกลงไปเรื่อยๆ เรื่อยๆ ได้ผืนทะเลนั้นสวยงามเหลือเกิน และน่าแปลกที่เขาดำลงมายังใต้ทะเลแล้ว แต่กลับไม่รู้สึกหายใจไม่ออกหรืออึดอัดแต่อย่างใด

และเมื่อดำน้ำลงมาเรื่อยๆ อุระชิมะ ทาโร่ ก็ต้องเบิกตาและตกตะลึงกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ข้างหน้า มันคือ วังเรียวกุโจสินะ วังนี้ทำด้วยทองคำทั้งหมด ทำให้มีแสงส่องประกายวูบวาบอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อเข้าไปใกล้อีกนิด เขาก็เห็น โอตฮิเมะ ยืนอยู่ที่หน้าปราสาทนี้โดยมีบริวารยืนล้อมรอบ

อุระชิมะ ทาโร่ ตกตะลึงกับความงาม ทั้งโอตฮิเมะ (Otohime) และวังเรียวกุโจ (Ryugu-jo) หรือวังมังกร เขาทำอะไรไม่ถูกได้แต่มองไปรอบๆ ตัวของเขา ไข่แล้ว..เต้าน้อยสวยงามตัวนั้นก็คือ โอตฮิเมะนั้นเอง นางปลอมเป็นเต่าเพื่อที่จะไปท่องเที่ยวเมืองมนุษย์ แต่กลับถูกกลุ่มเด็ก ๆ จับไปเล่นเสียก่อน เมื่อนางเห็น อุระชิมะ ทาโร่ มีท่าที่ตกตะลึงอยู่นั้น นางก็อดขำไม่ได้ และได้พูดขึ้นมาว่า “อุระชิมะ ทาโร่ซังท่านจะอยู่ที่นี้นานเท่าไรก็ได้ เราอนุญาต”

เมื่ออุระชิมะ ทาโร่ ถูกเชิญเข้าวัง ในห้องโถงใหญ่ที่เขาถูกเชิญเข้าไบนั้น มีอาหารมากมายตั้งโต๊ะรอต้อนรับเขาอยู่ โอโห..เกิดมาเขาไม่เคยเห็นอาหารที่น่ากินอะไรเช่นนี้มาก่อน ถึงแม้เขาตื่นเต้นแค่ไหน ก็อดคิดถึงแม่ของเขาไม่ได้ เมื่อโอตฮิเมะรู้ นางจึงบอกกับ อุระชิมะ ทาโร่ ว่านางส่งคนไปดูแลแม่ของเขาแล้ว ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก

เมื่อวันเวลาผ่านไป อุระชิมะ ทาโร่ ใช้ชีวิตในวังเรียวกุโจอย่างสนุกสนานราวกับอยู่ในความฝัน และแล้ววันหนึ่ง เขาก็ได้พบกับห้องพิศวงห้องหนึ่งเข้า ในห้องนั้น มีประตูอยู่ 4 บาน โอตฮิเมะ ได้พูดว่า “อุระชิมะ ทาโร่ซัง ลองเปิดดูสิ” เมื่อเขาเปิดเข้าไปเป็นห้องที่ 1 ซึ่งเป็นห้องฤดูใบไม้ผลิ ในห้องนั้นมีต้นซากุระที่ผลิดอกออก

ไปอย่างสวยงาม ตามพื้นห้องมีดอกซากุระร่วงหล่น ช่างสวยงามอะไรเชื่อนี้ และน่าแปลกที่อากาศในห้องนั้น อุ่นสบาย ไม่หนาวไม่ร้อนจนเกินไป

ต่อมาห้องที่ 2 เป็นห้องฤดูร้อน เมื่อเปิดเข้าไปเขาก็พบกับ ห้องฟ้าที่แจ่มใส มีลมร้อนพัดมาเอื่อยๆ และมีเสียงแมลงต่างๆ ส่งเสียงร้องเต็มไปหมด

ห้องที่ 3 เมื่อเปิดประตูเข้าไปแล้ว ก็ได้เห็นห้องฟ้ายามค่ำคืนที่มีพระจันทร์เต็มดวงส่องแสงอย่างสวยงาม พร้อมกับต้นโมมิจิ (เมเปิ้ล) ที่แผ่ใบสีแดงและเตรียมที่จะสลัดใบทิ้งแสดงให้เห็นว่า ฤดูใบไม้ร่วงได้มาถึงแล้ว บวกกับเสียงร้องของจิ้งจกที่แข่งกันร้องอย่างเจี๊ยวจ๊าว

และห้องสุดท้าย เป็นห้องแห่งฤดูหนาว เมื่อเปิดเข้าไปแล้ว จะสัมผัสได้ถึงอากาศที่หนาวเย็น และพื้นห้องที่ปกคลุมไปด้วยหิมะสีขาวโพลนไปทั่วห้อง

เมื่อ อุระชิมะ ทาโร่ ใช้ชีวิตในวังเรียวกุโจอย่างสนุกสนาน เป็นเวลานานถึง 3 ปี วันหนึ่งเค้าก็นึกย้อนถึงอดีตเมื่อครั้งอยู่บนบก เขาก็คิดถึงแม่อันเป็นที่รัก เขาคิดว่าบ้านนี้แม่จะเป็นอย่างไรบ้างหนอ ต่อมาเขาก็ตัดสินใจว่าจะกลับบ้านเพื่อไปหาแม่ของเขา

เมื่อโอโตฮิเมะรู้ นางเสียใจและขอร้องให้ อุระชิมะ ทาโร่ อยู่ที่วังเรียวกุโจแห่งนี้ แต่นางก็รู้ถึงความกตัญญูของเขาก็ขอร้องให้อุระชิมะ ทาโร่ ตัดตัวกลับไป และกำชับไม่ให้เขาเปิดกล่องใบนี้เป็นอันเด็ดขาดไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ที่สำคัญกล่องใบนี้ยังสามารถนำเขากลับมาที่วังเรียวกุโจได้ทุกเวลา อุระชิมะ ทาโร่ ให้คำสัญญาและเขาก็ขึ้นหลังเต่าตัวเดิม กลับไปยังเมืองมนุษย์

เมื่ออุระชิมะ ทาโร่ กลับมายังบ้านที่เขาเคยอยู่ ก็พบว่าบ้านของเขาไม่มีเสียแล้ว มีแต่หญ้าเต็มขึ้นรกไปหมด เขาจึงเดินทางคนในหมู่บ้านเพื่อตามหาแม่ของเขา แต่ไม่มีใครรู้จักเลย อุระชิมะ ทาโร่ ยังคงเดินทางไปเรื่อย ๆ ก็พบกับคุณยายคนหนึ่ง คุณยายคนนั้นได้บอกกับเขาว่า เคยได้ยินชื่อ อุระชิมะ ทาโร่ แต่นานประมาณ 300 ปีมาแล้ว เข่าว่ากันว่า อุระชิมะ ทาโร่ ได้หายสาบสูญไปในทะเล

อุระชิมะ ทาโร่ ก็เข้าใจแล้วว่า เวลาที่เขาอยู่ในวังเรียวกุโจ 3 ปี เป็นเวลาเท่ากับ 300 ปีบนโลกมนุษย์ เมื่อเขารู้อย่างนั้นก็เสียใจมาก เขาครัครวญและโมโหตัวเอง เขาไม่รู้ว่าต้องทำอะไรต่อไป แล้วเขาก็หันไปเปิดกล่องที่โอโตฮิเมะให้ไว้ โดยลืมคำสัญญาเสียสนิท เมื่อกล่องใบนั้นถูกเปิดออก ก็มีกลุ่มควันสีขาวพวยพุ่งขึ้นมา แล้วอุระชิมะ ทาโร่ ก็กลายเป็นผู้เฒ่าคนชราโดยทันใด กล่าวกันว่ากล่องใบนั้นเป็นกล่องที่เก็บอายุของอุระชิมะ ทาโร่เอาไว้

และแล้วอุระชิมะ ทาโร่ ก็ต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างโศกเศร้าเสียใจ ในร่างของชายชรา จนกระทั่งจากโลกนี้ไป...

(บ้างก็ว่าภายในกล่องยังมีขนนกกระเรียน ที่อุระชิมะ ทาโร่ บังเอิญโบกเบาๆ ทันใดนั้นเขาก็กลายร่างเป็นนกกระเรียน แล้วก็บินขึ้นไปบนท้องฟ้า และใช้ชีวิตต่อไปอย่างเดียวดาย...)